

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 599

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 2026

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 736 din 9 decembrie 2025 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă	2-3		1.498/C. — Ordin al ministrului justiției, interimar, privind actualizarea, pentru anul 2026, a numărului posturilor de notar public destinate notarilor stagiați care vor promova examenul de definitivat	11
Decizia nr. 32 din 20 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 7, 9, 13, 14 ¹ , ale art. 36 alin. (1) lit. c ¹), ale art. 41 ¹ , 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77 ¹ , 77 ³ , 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și ale art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României	4-7		4.315. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău	12
Decizia nr. 105 din 5 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	7-9		4.317. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj	13
Decizia nr. 106 din 5 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>Inclusiv a celor datorate în faza de executare silită</i> ” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	9-10		4.319. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin	14-15
			4.337. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 736

din 9 decembrie 2025

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Negulescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași în Dosarul nr. 26.825/245/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.378D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, critica este neîntemeiată, considerând că textul este clar sub aspectul reglementării condiției punerii în executare a unui înscris sub semnătură privată. Referitor la critica formulată prin raportare la art. 21 din Constituție, apreciază că reglementarea unei condiții pentru admisibilitatea unei acțiuni nu înseamnă negarea dreptului de a te adresa unei instanțe. Privitor la invocarea, în prezenta cauză, a prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, consideră că ipoteza la care face trimitere autoarea sesizării este diferită de cea reținută în Decizia Curții Constituționale nr. 238 din 3 iunie 2020, prin care a fost analizat faptul că orice înscris sub semnătură privată dobânda caracter executoriu dacă era înscris în registru. Soluția legislativă criticată în prezenta cauză prevede că înscrisul este executoriu prin natura sa, iar nu prin îndeplinirea formei de publicitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.825/245/2020, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă**, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași într-o cauză având ca obiect

soluționarea unei cereri de încuviințare a executării silită a obligațiilor rezultate dintr-un înscris sub semnătură privată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul ierarhiei și al forței juridice a actelor normative, deoarece reglementează prin lege ordinară un domeniu ce ține de legea organică, și anume executarea silită și titlurile executorii, domeniu reglementat de Codul de procedură civilă. În acest sens, consideră că formularea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 este echivocă și contradictorie, încălcând principiul securității raporturilor juridice, sub aspectul clarității și previzibilității legii. Totodată, apreciază că textul criticat restrânge în mod nejustificat dreptul creditorului de a obține executarea silită, impunând o condiție suplimentară, și anume înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobilă pentru valorificarea unui titlu executoriu sub semnătură privată. Aceasta afectează substanța dreptului de acces la justiție și dreptul la executarea hotărârilor. În opinia autoarei excepției, neconstituționalitatea textului legal criticat reiese și din perspectiva art. 147 alin. (4) din Constituție, prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 238 din 3 iunie 2020, paragrafele 55 și 56, atestând, printr-o reformulare a textului constatat inițial ca fiind neconstituțional, un raționament juridic contrar celui al Curții, ce a stat la baza deciziei mai sus menționate.

6. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1184 din 7 decembrie 2020, care au următorul conținut: „*Înscrisurile sub semnătură privată care, potrivit legii, sunt valabil încheiate și au caracter de titlu*

executoriu, pot fi puse în executare numai sub condiția înscrierii în Registru.”

11. Autoarea excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității în componenta referitoare la calitatea legii, coroborat cu art. 73 alin. (3) lit. t) referitor la categoriile de legi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 147 alin. (4) cu privire la deciziile Curții Constituționale. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 8 alin. (4) teza întâi privind forma de redactare a actelor normative și ale art. 36 alin. (1) privind stilul actelor normative din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 748 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 16 februarie 2022, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 și a constatat că acestea sunt neconstituționale.

13. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut (paragraful 27 din decizia citată) că textul de lege criticat, deși admite în mod expres caracterul de titlu executoriu al înscrisurilor valabil încheiate, în temeiul legii care l-a instituit, consacră în același timp o condiție suplimentară pentru punerea în executare a acestora, respectiv asigurarea publicității, prin înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, condiție ce trebuie îndeplinită anterior formulării cererii de încuviințare a executării silite și a sesizării instanței de executare. Or, de vreme ce caracterul de titlu executoriu al înscrisului sub semnătură privată derivă din lege, condiționarea punerii în executare silită de îndeplinirea unei condiții de opozabilitate, de îndeplinirea căreia depinde admiterea sau respingerea cererii de încuviințare a executării silite, constituie un veritabil impediment la executare, în sensul dispozițiilor art. 666 alin. (5) pct. 7 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite dacă există alte impedimente prevăzute de lege.

14. Curtea a observat că, în măsura în care creditorul deține deja un titlu executoriu, a cărui executorialitate derivă din lege, reprezentat de un înscris sub semnătură privată, obligația îndeplinirii unei formalități suplimentare, anterior formulării cererii

de încuviințare a executării silite și a sesizării instanței de executare, se constituie într-o veritabilă ingerință asupra dreptului creditorului de realizare a creanței sale (paragraful 30 din Decizia nr. 748 din 4 noiembrie 2021).

15. Analizând în ce măsură ingerința etatică asupra dreptului de proprietate reprezintă o limitare rezonabilă care să nu fie disproporționată în raport cu scopul urmărit de legiuitor, Curtea a reținut (paragraful 38 din aceeași decizie) că reglementarea criticată nu este necesară pentru atingerea scopului legitim urmărit, neîndeplinind exigențele testului ingerinței minime, și nu păstrează un just echilibru între interesele în concurs, respectiv interesul general privind evidența priorității în caz de executare silită, pe de o parte, și interesul individual al creditorilor de realizare a creanțelor, pe de altă parte.

16. În ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Având în vedere soluția de neconstituționalitate, dar și data sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 748 din 4 noiembrie 2021, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

17. În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, chiar dacă, în cauză, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19-23, sau Decizia nr. 44 din 18 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 4 august 2025, paragrafele 21 și 22).

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobiliară, excepție ridicată de către Societatea Finopro I.F.N. — S.A. din Iași în Dosarul nr. 26.825/245/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Negulescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 20 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 7, 9, 13, 14¹, ale art. 36 alin. (1) lit. c¹), ale art. 41¹, 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77¹, 77³, 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și ale art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 7, 9, 13, 14¹, ale art. 36 alin. (1) lit. c¹), ale art. 41¹, 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77¹, 77³, 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și ale art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, excepție ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 10.069/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.275D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile formulate se referă la interpretare și aplicare a legii și oportunitatea reglementării, aspecte ce nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești și a legiuitorului. De asemenea, autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci își exprimă nemulțumirea cu privire la efectele concrete ale normelor legale asupra situației sale profesionale, aspect care excedează controlului de constituționalitate. Totodată, indicarea unui număr de dispoziții constituționale și convenționale se face în mod generic, fără indicarea unei reale relații de contrarietate între textele legale și constituționale pretins încălcate. În ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020, se arată că aceasta nu are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât vizează alte aspecte decât cele care au format obiectul cererii de chemare în judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.069/3/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 5, 7, 9, 13, 14¹, ale art. 36 alin. (1) lit. c¹), ale art. 41¹, 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77¹, 77³, 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și ale art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dan Băzăvan într-o cauză având ca obiect obligarea Ministerului Apărării Naționale și a celorlalte structuri responsabile la avansarea în grad a autorului excepției, acordarea de despăgubiri pentru discriminare, restabilirea situației anterioare discriminării și anularea situației create prin discriminare, daune morale pentru lezarea onoarei, demnității și reputației sale, întrucât au refuzat avansarea sa la gradul de locotenent-colonel atât în activitate, cât și în rezervă, precum și plata sporului pentru titlul științific de doctor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că legiuitorul nu a armonizat statutul cadrelor militare cu realitățile economice și legislative, cu faptul că Armata României este parte din NATO, că România este un stat membru al UE și că, printre altele, România și-a asumat prin semnarea tratatelor și pactelor internaționale respectarea drepturilor fundamentale ale tuturor cetățenilor țării, iar menținerea în vigoare a acestor dispoziții din Legea nr. 80/1995 constituie „o formă mascată a muncii forțate” ce contravine Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte, „lucru și mai pregnant prin emiterea și adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2020”.

6. Se afirmă că statutul cadrelor militare nu este un statut în adevăratul sens al cuvântului, ci, mai degrabă, o lege ce îngrădește libertatea de exprimare, ce instituie mai mult teamă categoriei căreia îi este adresată, neoferind posibilitatea reală de apărare sau de contestare a încălcărilor drepturilor fundamentale, pur și simplu se inoculează executarea ordinelor fără a gândi, fără a analiza, fără a sintetiza situația, practic fără a mai oferi cadrului militar (individului, cetățeanului) posibilitatea alegerii celor mai bune opțiuni, acesta trebuind doar „să execute ordinul, fără să-l discute”. Or, în multe studii s-a ajuns la concluzia că automatismele pot crea erori, pot duce la rezultate dramatice și responsabil nu este decât cel care a executat ordinul, așa cum este prevăzut de Codul penal, fiind foarte greu de dovedit că și cel care l-a dat se face la fel de vinovat. Totodată, se instituie o procedură ascunsă prin care militarul este obligat să renunțe și la drepturi constituționale și se îngrădește dreptul fundamental de petiționare, deoarece orice solicitare trebuie făcută în scris sau verbal, potrivit

Regulamentului de ordine interioară, nepublicat în Monitorul Oficial al României, adoptat prin ordin al ministrului, răspunsul fiind așteptat 30 de zile, dacă se primește sau nu, iar, în caz de nemulțumire, persoana trebuie să se adreseze cu un alt raport comandantului eșalonului superior și tot așa, astfel încât termenul de soluționare poate depăși 6 luni și poate chiar mai mult; în ceea ce privește discriminarea, aceasta se prescrie într-un an, conform dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, dar se depășesc și termenele instituite prin Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

7. Se mai susține, în esență, că art. 5 din Legea nr. 80/1995 contravine dispozițiilor constituționale invocate, întrucât calitățile de cadru militar (ofițer, maistru sau subofițer) îi incumbă, pe lângă îndatoririle suplimentare, și interzicerea/restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți, potrivit legii, caz în care determină discriminări între cetățenii țării și chiar între personalul din cadrul aceleiași categorii de militari și nu numai, iar cadrele militare pot cumula funcții, dar nu pot fi remunerate pentru că nu au studii de master de conducere interarme, neputând fi deci numite pe o astfel de funcție sau pe funcții similare prevăzute cu astfel de studii.

8. Se menționează că statutul cadrelor militare nu precizează către ce instanțe judecătorești se poate îndrepta cadrul militar lezat în demnitatea și onoarea sa sau care a fost vătămat într-un drept, așa încât în marea lor majoritate dispozițiile criticate contravin unor numeroase dispoziții din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

9. Se apreciază că art. 7 din Legea nr. 80/1995 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și ale art. 4, caz în care duce la discriminări între cetățenii țării, ceea ce determină și încălcarea Declarației Universale a Drepturilor Omului și a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și chiar între personalul din cadrul aceleiași categorii de militari și nu numai. Astfel, se încalcă grav prevederile art. 9 și 15 din Constituție, întrucât în multe situații ordinele de ministru contravin Legii fundamentale, fapt ce determină îngrădirea dreptului la formare profesională continuă, exigență a art. 41 din Constituție, încălcându-se și art. 32 și 16 din Constituție.

10. Se mai susține că art. 411 din Legea nr. 80/1995 este ambiguu și creează confuzie, așa încât nu se respectă nici Codul muncii și nici Codul civil.

11. Cu privire la celelalte dispoziții de lege din cuprinsul Legii nr. 80/1995 se afirmă, în esență, că acestea sunt neconstituționale, întrucât salarizarea se face prin hotărâre a Guvernului și prin ordin al ministrului, ceea ce nu numai că duce la ambiguități, dar, așa cum se întâmplă și în prezent, permite fiecăruia să înțeleagă și să interpreteze legea în propriul mod; atribuie ministrului apărării naționale prerogative de legiuitor în mai toate articolele Legii nr. 80/1995, deoarece i se conferă posibilitatea de avansare a cadrelor militare; instituie discriminări între cetățenii țării, și chiar între personalul din cadrul aceleiași categorii de militari și nu numai; instituie o formă mascată de muncă forțată, ce nu poate fi justificată pe timp de pace; afectează securitatea și sănătatea cadrelor militare și nu există nicio protecție socială; determină, în majoritatea cazurilor, discriminarea, intrând în contradicție cu Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, lăsând la latitudinea unor șefi de direcții echivalarea sau refuzul acesteia, pentru că „legea nu prevede”, deși în Legea educației nr. 1/2011 se stipulează clar modalitatea de credite transferabile, deci de echivalare. De asemenea,

autorul consideră că vârsta maximă de pensionare nu trebuie să depășească 55 de ani și cea minimă 45 de ani.

12. În final, se apreciază că jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 392 din 2 iulie 2014, nr. 637 din 13 octombrie 2015, nr. 803 din 24 noiembrie 2015, nr. 172 din 24 martie 2016, nr. 244 din 19 aprilie 2016 și nr. 818 din 7 decembrie 2017, este aplicabilă și cadrelor militare.

13. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece situația juridică specială în care se află autorul excepției, respectiv calitatea acestuia de cadru militar, a determinat legiuitorul să stabilească anumite reglementări speciale în ceea ce privește relațiile juridice referitoare la raporturile de serviciu și cariera militară.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5, 7, 9, 13, 14¹, ale art. 36 alin. (1) lit. c¹), ale art. 41¹, 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77¹, 77³, 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 31 martie 2020.

18. Curtea reține că dispozițiile criticate din Legea nr. 80/1995, la data sesizării Curții, reglementau categoriile de militari profesioniști și ghidul carierei militare, îndatoririle și drepturile cadrelor militare, inclusiv dreptul la concediu fără plată, proveniența ofițerilor, maiștrilor militari și a subofițerilor în activitate, acordarea gradelor și înaintarea acestora în gradele următoare și condițiile referitoare la contractele încheiate cu Ministerul Apărării Naționale de persoanele care urmează să devină cadre militare sau de cadrele militare. De asemenea, textele de lege criticate mai prevăd condițiile pentru înaintarea, în timp de pace, a ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor în activitate în unele grade superioare, aprecierea, încadrarea și promovarea în funcție a cadrelor militare, stabilirea dreptului la despăgubiri pentru cazurile de invaliditate pentru personalul militar și civil, a dreptului la pensie de urmaș, în cazurile de deces produse ca urmare a unor acțiuni militare, prin accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente intervenite în timpul și din cauza serviciului, modalitățile de stabilire și acordare a despăgubirilor stabilindu-se prin ordin al conducătorului

instituției, și trecerea în rezervă sau direct în retragere a cadrelor militare. Totodată, art. 1 pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020, care prevăd modificarea art. 76 și 85 din Legea nr. 80/1995, stabilesc că pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război mutarea cadrelor militare dintr-o unitate în alta, precum și în cadrul aceleiași unități poate fi efectuată ori de câte ori este nevoie și cadrele militare nu se trec în rezervă în condițiile art. 85 alin. (1) lit. a), a¹), c), d), e), e¹), g), h), i), i¹) și j) din Legea nr. 80/1995.

19. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 36 alin. (1) lit. c¹) și cele ale art. 41¹ alin. (1) din Legea nr. 80/1995 au fost modificate prin articolul unic pct. 1 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2024 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 28 martie 2024.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind caracterul statului român, separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării legilor, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 10 privind relațiile internaționale, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 17 privind cetățenii români în străinătate, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 25 privind libera circulație, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 31 privind dreptul la informație, art. 32 privind dreptul la învățătură, art. 36 privind dreptul de vot, art. 37 referitor la dreptul de a fi ales, art. 39 referitor la libertatea întrunirilor, art. 40 privind dreptul de asociere, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 42 privind interzicerea muncii forțate, art. 43 privind dreptul la grevă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 51 privind dreptul de petiționare, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, art. 67 privind actele juridice și cvorumul legal, art. 73 privind categoriile de legi, art. 75 privind sesizarea Camerelor, art. 76 privind adoptarea legilor și a hotărârilor, art. 78 privind intrarea în vigoare a legii, art. 108 privind actele Guvernului, art. 115 privind delegarea legislativă, art. 118 privind forțele armate, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 135 privind economia și art. 141 privind Consiliul Economic și Social. Totodată, în temeiul art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și art. 20 alin. (1) din Constituție, referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 1 referitor la obligația de a respecta drepturile omului, art. 5 privind dreptul la libertate și la siguranță, art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 10 privind libertatea de exprimare, art. 11 referitor la libertatea de întrunire și de asociere, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 7 privind egalitatea în fața legii, art. 8 potrivit căruia orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva

actelor care încalcă drepturile fundamentale ce sunt recunoscute prin constituție sau lege, art. 13 referitor la dreptul de a circula în mod liber și de a-și alege reședința în interiorul granițelor unui stat, art. 19 privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării, art. 20 referitor la dreptul la libertatea de întrunire și de asociere, art. 23 referitor la muncă și dreptul la salariu, art. 25 privind dreptul la un nivel de trai și art. 26 privind dreptul la învățătură din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, Curtea reține că, deși autorul acesteia invocă în mod formal încălcarea art. 1 alin. (3)-(5), 4, 9, 11, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30, 31, 32, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 51, 52, 53, 57, art. 61 alin. (1), art. 67, 73, 75, 76, 78, 108, 115, 118, 124, 126, 129, 135 și 141 din Constituție, precum și a art. 1, 5, 6, 10, 11, 13 și 14 din Convenție și a art. 7, 8, 13, 19, 20, 23, 25 și 26 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în realitate acesta nu motivează pretinsa contrarietate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale și convenționale invocate. Așa fiind, se reține că susținerile autorului excepției nu sunt suficiente pentru a declanșa un control de constituționalitate.

22. Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere deci că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

23. Or, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autorul excepției. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, când a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate.

24. Prin urmare, având în vedere caracterul general al textelor constituționale și convenționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu se poate identifica în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate.

25. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992

precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, 7, 9, 13, 141, ale art. 36 alin. (1) lit. c¹), ale art. 41¹, 46, 48, 56, 57, 59, 73, 75-77¹, 77³, 78 și 84-86 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, precum și ale art. I pct. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe timpul stării de urgență instituite prin Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, excepție ridicată de Dan Băzăvan în Dosarul nr. 10.069/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 105

din 5 februarie 2026

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1)
din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Liviu Soare în Dosarul nr. 20.303/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 219D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că în data de 26 ianuarie 2026 autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise în susținerea admiterii acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă deoarece autorul nu a arătat în mod concret care sunt carențele de neconstituționalitate ale legii, invocând, în susținere, Decizia nr. 141 din 10 martie 2016, prin care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, o excepție de neconstituționalitate nemotivată, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Totodată, în motivarea excepției de neconstituționalitate se face vorbire despre aspecte ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii, fiind astfel irelevant, sub aspectul constituționalității, faptul că raportului juridic supus judecării i se aplică și altă lege în materia salarizării personalului bugetar. Acestea reprezintă chestiuni ce se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 4.925 din 21 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 20.303/3/2015, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 15 ianuarie 2021, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost invocată de Liviu Soare într-o cauză aflată în faza de recurs, având ca obiect obligarea pârâtului Ministerul Administrației și Internelor să emită un ordin prin care să acorde autorului excepției gradul profesional de inspector principal de poliție începând cu data de 25 martie 2015.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă art. 53 din Constituție și art. 26 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Menționează că a fost supus unui tratament discriminatoriu de către pârâții din dosarul de fond, considerând că este singurul polițist din România, președinte de sindicat, care nu a beneficiat de prevederile unui ordin emis de ministrul administrației și internelor, și că, în pronunțarea sentinței recurate, instanța judecătorească a depășit atribuțiile puterii judecătorești, încălcându-i dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 19 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului. Observând însă argumentele prezentate de autorul excepției, precum și faptul că acesta nu aduce vreo critică de neconstituționalitate cu privire la soluțiile legislative cuprinse de dispozițiile legale ale art. 19 alin. (2)-(4), Curtea va reține drept obiect al excepției doar dispozițiile art. 19 alin. (1) din cuprinsul Legii nr. 360/2002 privind

Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, care au următorul conținut:

„(1) *Acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași categorii se face în ordinea ierarhică a gradelor, în limita numărului de posturi prevăzute cu gradele respective, aprobat de ministrul administrației și internelor.*”

12. Curtea observă că dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016. Cu toate acestea, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se va proceda la analiza excepției de neconstituționalitate, normele referitoare la acordarea gradelor profesionale următoare îndeplinind condiția anterior enunțată.

13. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Totodată, examinând motivarea excepției, Curtea reține ca standard de referință și prevederile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. În acest sens, cu titlu exemplificativ, prin Decizia nr. 1.570 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2012, Curtea a reținut că dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 nu cuprind norme juridice care să conducă la aplicarea unui tratament discriminatoriu subiecților vizați de normă. Astfel, acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași categorii se face, în mod firesc, în ordinea ierarhică a gradelor și în limita numărului de posturi prevăzute cu gradele respective, aprobat de ministrul administrației și internelor. Textul legal nu conține niciun element care să determine apariția unei stări de discriminare, aplicându-se în mod identic tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei. Totodată, accesul la gradul profesional următor constituie o caracteristică specifică funcției publice, acesta fiind acordat, firește, cu îndeplinirea cerințelor legale reglementate în acest scop. Cât privește condiția existenței și a nedepășirii limitei numărului de posturi prevăzute cu gradele respective, aceasta nu are legătură cu principiul egalității în drepturi, ci ține de organizarea Ministerului Administrației și Internelor, atribuție ce intră în sfera de competență exclusivă a ministrului administrației și internelor, care va decide în funcție de alocațiile bugetare existente în materie de cheltuieli cu personalul.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

16. Totodată, deși sunt invocate de către autor prevederile art. 53 din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, invocarea acestora nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 483 din 17 septembrie 2019, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 31 martie 2020, paragraful 26). Ținând seama de coordonatele normative ale excepției de neconstituționalitate, precum și de faptul că situația premisă nu pune în discuție o abatere de la desfășurarea firească a relațiilor sociale, Curtea reține că art. 53 din Constituție nu este incident în cauză.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu Soare în Dosarul nr. 20.303/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Ioana-Laura Paris

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 5 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Elena-Simina Tănăsescu

Asztalos Csaba-Ferenc

Mihai Busuioc

Mihaela Ciochină

Cristian Deliora

Dacian-Cosmin Dragoș

Dimitrie-Bogdan Licu

Laura-Iuliana Scânteii

Gheorghe Stan

Ioana-Laura Paris

— președinte

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— judecător

— magistrat-asistent

În acest sens, că autoarea excepției critică, de fapt, o omisiune legislativă fără relevanță constituțională, respectiv neinclusiunea cauzii ca o modalitate de acordare a ajutorului public judiciar în materie civilă, și menționează că modificarea sau completarea normelor juridice reprezintă atribuții exclusive ale Parlamentului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.799/1.748/2020/a1, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**. Excepția a fost invocată de Ioana-Roxana Pirsă, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, respectiv a unei cereri de suspendare provizorie a executării silite și a unei cereri de ajutor public judiciar pentru scutirea de la plata cauziunii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate încalcă accesul liber la justiție în măsura în care sintagma „*alte taxe datorate în faza de executare silită*” nu include și instituția cauziunii.

6. **Judecătoria Cornetu** apreciază că excepția este neîntemeiată, în condițiile în care Curtea Constituțională a precizat constant în jurisprudența sa că nu este competentă să soluționeze excepții de neconstituționalitate privind lacune legislative ori reglementări legale pretins incomplete ori

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Ioana-Roxana Pirsă în Dosarul nr. 15.799/1.748/2020/a1 al Judecătoriei Cornetu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 452D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, invocând în susținere Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 26 martie 2024. Arată,

nesatisfăcător redactate, deoarece ar presupune o intervenție nemijlocită din partea sa în activitatea de legiferare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nefiind competentă să analizeze un text de lege din perspectiva a ceea ce acesta nu prevede și nici să completeze o reglementare, deoarece acest lucru ar însemna o intervenție directă în procesul legislativ. Cu toate acestea, unele instanțe judecătorești au admis cereri de scutire sau reducere a cauțiunii, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, după ce au analizat situația financiară a solicitanților și au pus în balanță dreptul de acces la justiție cu dreptul creditorului de a-și recupera creanța. Astfel, problema ridicată nu ține de constituționalitatea textului legal, ci de modul în care acesta este interpretat și aplicat

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, punctul de vedere al Guvernului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă sintagma „*inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, care au următorul conținut:

„Ajutorul public judiciar se poate acorda în următoarele forme: [...]”

d) scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, inclusiv a celor datorate în faza de executare silită.”

12. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 21 – *Accesul liber la justiție*.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Ioana-Roxana Pirsă în Dosarul nr. 15.799/1.748/2020/a1 al Judecătoriei Cornetu.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cornetu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 895 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010, Decizia nr. 502 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, Decizia nr. 504 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 4 decembrie 2017, sau Decizia nr. 98 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 2 iunie 2021, decizii prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate. Astfel, referitor la critica privind absența reglementării cauțiunii dintre formele de ajutor public judiciar, prin Decizia nr. 185 din 26 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 20 august 2024, paragrafele 12-14, Curtea a subliniat că acest aspect vizează, în realitate, o omisiune legislativă, context în care a respins, ca fiind inadmisibile, criticile formulate.

14. Raportat la prezenta cauză, Curtea constată că, în mod similar celor reținute în jurisprudența precitată, motivarea excepției de neconstituționalitate vizează, în fapt, o pretinsă omisiune de reglementare, fără relevanță constituțională, care, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi suplinită în cadrul controlului de constituționalitate, dat fiind faptul că, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, modificarea sau completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale Parlamentului (cu privire la condiția relevanței constituționale a omisiunii legislative, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragraful 55, prin care Curtea a statuat că această condiție este îndeplinită dacă omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat).

15. Așadar, susținerile autoarei excepției nu au natura unor veritabile critici de neconstituționalitate, ci tind la completarea textului de lege criticat din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Or, așa cum s-a statuat în jurisprudența mai sus menționată, Curtea Constituțională nu poate analiza un text de lege din perspectiva a ceea ce el nu prevede *in terminis*, adică a lipsei de reglementare. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*inclusiv a celor datorate în faza de executare silită*” din cuprinsul dispozițiilor art. 6 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

**privind actualizarea, pentru anul 2026, a numărului
posturilor de notar public destinate notarilor stagieri care
vor promova examenul de definitivat**

Având în vedere Adresa nr. 3.001 din 14.05.2026, înregistrată la Ministerul Justiției cu nr. 1/33.081 din 19.05.2026, prin care Uniunea Națională a Notarilor Publici din România a înaintat Hotărârea nr. 85 din 13.05.2026 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România privind propunerile de actualizare, pentru anul 2026, a numărului posturilor de notar public destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat,

luând în considerare Adresa nr. 3.467 din 25.06.2026, înregistrată la Ministerul Justiției cu nr. 3/33.081 din 26.06.2026, prin care Uniunea Națională a Notarilor Publici din România a înaintat Hotărârea nr. 106 din 12.06.2026 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România privind menținerea propunerilor formulate prin Hotărârea nr. 85 din 13.05.2026 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România privind actualizarea, pentru anul 2026, a numărului posturilor de notar public,

în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (2) și alin. (3) lit. b) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile art. 31 lit. b) din Regulamentul de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 592/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările ulterioare,

ministrul justiției, interimar, emite următorul ordin:

Art. 1. — Numărul de 2.929 de posturi de notar public, dintre care 2.726 de posturi de notari publici în funcție, 199 de posturi de notari publici suspendați din exercițiul funcției, 4 posturi vacante destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, se actualizează, pentru anul 2026, cu 58 de posturi vacante destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat, potrivit anexelor nr. 1-16.

Art. 2. — Posturile de notar public actualizate, pentru anul 2026, destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat sunt prevăzute în anexele nr. 1-15, întocmite pentru fiecare cameră a notarilor publici, și în anexa nr. 16, cuprinzând situația centralizată.

Art. 3. — Anexele nr. 1-16*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Serviciul profesii juridice conexe și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin. Un exemplar al ordinului se comunică Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției, interimar,

Ioan Turc,

secretar de stat

București, 9 iulie 2026.

Nr. 1.498/C.

*) Anexele nr. 1-16 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar
de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 5.273/2020 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 2-31 iulie 2020;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
 - Referatului de aprobare nr. 5.129 din 16.06.2026 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria, cu sediul în Str. Principală FN, comuna Podgoria, județul Buzău, având structurile arondate Grădinița cu Program Normal Coțatcu, cu sediul în Str. Principală FN, satul Coțatcu, comuna Podgoria, județul Buzău, respectiv Grădinița cu Program Prolungit Podgoria, cu sediul în Str. Principală FN, satul Podgoria, comuna Podgoria, județul Buzău, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ prevăzute la alin. (1) se școlarizează în cadrul structurii arondate Grădinița cu Program Prolungit Podgoria din satul Podgoria, comuna Podgoria, județul Buzău.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar de stat autorizată Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1 alin. (1), se preia la unitatea de învățământ preuniversitar de stat acreditată Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău are capacitatea totală de școlarizare de 13 formațiuni de studiu/2 schimburi,

respectiv maximum 9 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală FN, satul Podgoria, comuna Podgoria, județul Buzău, este de 11 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 7 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală FN, satul Coțatcu, comuna Podgoria, județul Buzău, este de 2 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 2 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Buzău, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat menționată la art. 1 alin. (1) are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2030-2031.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Comuna Podgoria din județul Buzău, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Buzău duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

București, 30 iunie 2026.

Nr. 4.315.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 5.075/2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Asociației Pași Mici și Mari din comuna Florești, județul Cluj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj;
- Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2023 privind extinderea activității de învățământ a Asociației Pași Mici și Mari din comuna Florești, județul Cluj, pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
- Referatului de aprobare nr. 5.110 din 15.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps”, cu sediile în str. Prof. Ioan Rusu nr. 82, respectiv Str. Cetății nr. 300 E, comuna Florești, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, are capacitatea totală de școlarizare de 8 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 1, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din str. Prof. Ioan Rusu nr. 82, comuna Florești, județul Cluj, este de 5 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Cetății nr. 300 E, comuna Florești, județul Cluj, este de 3 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 3 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2030-2031.

Art. 8. — Asociația Pași Mici și Mari din comuna Florești, județul Cluj, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Little Big Steps” din comuna Florești, județul Cluj, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Cluj duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

București, 30 iunie 2026.
Nr. 4.317.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
- Referatului de aprobare nr. 5.062 din 15.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, pentru nivelul de învățământ „primar”, alternativa educațională Step by Step, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova, cu sediile în Str. Principală nr. 349, respectiv Str. Principală nr. 351, comuna Teregova, județul Caraș-Severin, având structurile arundate Grădinița cu Program Prelungit „Căsuța cu povești” Teregova, cu sediul în Str. Principală nr. 347, satul Rusca, comuna Teregova, Școala Gimnazială Rusca Teregova, cu sediul în Str. Principală nr. 195, satul Rusca, comuna Teregova, respectiv Grădinița cu Program Normal Rusca Teregova, cu sediul în Str. Principală nr. 103, satul Rusca, comuna Teregova, județul Caraș-Severin, pentru nivelul de învățământ „primar”, alternativa educațională Step by Step, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, alternativa educațională Step by Step, limba de predare și forma de învățământ menționate la alin. (1) se școlarizează în Str. Principală nr. 349, comuna Teregova, județul Caraș-Severin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și formele de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, are capacitatea totală de școlarizare de 57 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 34 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 23 de formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 349, satul Teregova, comuna Teregova, este

de 32 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 17 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 15 formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 351, comuna Teregova, este de 10 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 6 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 2;

c) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 347, satul Rusca, comuna Teregova, este de 4 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 1;

d) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 195, satul Rusca, comuna Teregova, este de 9 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 2;

e) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 103, satul Rusca, comuna Teregova, este de 2 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 2 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual

de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Caraș-Severin, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, este monitorizată și controlată periodic

de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Caraș-Severin, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Sfântul Dimitrie” Teregova din comuna Teregova, județul Caraș-Severin, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Caraș-Severin și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Mihai Dimian

București, 30 iunie 2026.

Nr. 4.319.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 14.05.2026;
- Ordinului ministrului educației nr. 4.955/2022 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „FRAM” din municipiul Sibiu, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.291/2023 pentru extinderea activității Asociația „Aripi pentru Succes” pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu;
- Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 3.499/2026 privind reorganizarea unităților de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „FRAM” și Grădinița cu Program Prelungit „FRAM” din municipiul Sibiu, județul Sibiu;
- Referatului de aprobare nr. 4.376 din 20.05.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „germană”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram”, cu structura arondată Grădinița cu Program Prelungit „Fram”, cu sediile în Str. Berăriei nr. 4, spațiile HD 11-HD 20, HD 29, HD 1, HD 2, HD 3A, HD 3B, HD 4A, HD 4B, HD 5, HD 6, str. Amnaș nr. 1 și Calea Dumbrăvii nr. 147, municipiul Sibiu, județul Sibiu, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „germană”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la alin. (1) se

școlarizează în sediul din Str. Berăriei nr. 4, spațiile HD 1, HD 6, HD 11, municipiul Sibiu, județul Sibiu.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1), este persoană

juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Capacitatea totală de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, este de 37 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 24 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 13 formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Berăriei nr. 4, spațiile HD 11-HD 20, HD 29, HD 1, HD 2, HD 3A, HD 3B, HD 4A, HD 4B, HD 5, HD 6, municipiul Sibiu, județul Sibiu, este de 29 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 16 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 13 formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din str. Amnaș nr. 1, municipiul Sibiu, județul Sibiu, este de 4 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 1;

c) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Calea Dumbrăvii nr. 147, municipiul Sibiu, județul Sibiu, este de 4 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 4 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Sibiu, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Sibiu, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Asociația „Aripi pentru Succes”, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „Fram” din municipiul Sibiu, județul Sibiu, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Sibiu și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Damian

București, 2 iulie 2026.
Nr. 4.337.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

